

Съединени дела C-165/09—C-167/09

Stichting Natuur en Milieu и др.

срещу

College van Gedeputeerde Staten van Groningen

и

College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(Преюдициални запитвания,
отправени от Raad van State)

„Околна среда — Директива 2008/1/ЕО — Разрешително за изграждане и експлоатация на електрическа централа — Директива 2001/81/ЕО — Национални тавани за емисии на някои атмосферни замърсители — Правомощия на държавите членки в преходния период — Непосредствено действие“

Заклучение на генералния адвокат г-жа J. Kokott, представено на 16 декември 2010 г. I - 4604

Решение на Съда (първи състав) от 26 май 2011 г. I - 4641

Резюме на решението

1. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Граници — Компетентност на националния съд (член 267 ДФЕС)*

2. *Околна среда — Комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването — Директива 2008/1 — Условия за издаване на разрешително за изграждане и експлоатация на промишлена инсталация — Задължение за държавите членки сред условията за издаване на това разрешително да вземат предвид националните тавани за емисии на серен диоксид и азотни оксиди, определени с Директива 2001/81 — Липса*
(член 9, параграфи 1, 3 и 4 от Директива 96/61 на Съвета съгласно кодификацията ѝ с Директива 2008/1 на Европейския парламент и на Съвета)
3. *Околна среда — Атмосферно замърсяване — Директива 2001/81 — Национални тавани за емисии на някои атмосферни замърсители — Задължения на държавите членки за въздържане от действия в преходния период*
(член 4, параграф 3 ДЕС; член 288, параграф 3 ДФЕС; член 4 от Директива 2001/81 на Европейския парламент и на Съвета)
4. *Околна среда — Атмосферно замърсяване — Директива 2001/81 — Национални тавани за емисии на някои атмосферни замърсители — Задължения на държавите членки за въздържане от действия в преходния период*
(член 4, параграф 3 ДЕС; член 288, параграф 3 ДФЕС; член 4 от Директива 2001/81 на Европейския парламент и на Съвета)
5. *Околна среда — Атмосферно замърсяване — Директива 2001/81 — Национални тавани за емисии на някои атмосферни замърсители — Задължения за действие на държавите членки в преходния период*
(член 288, параграф 3 ДФЕС; членове 4 и 6, член 7, параграфи 1 и 2, и член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/81 на Европейския парламент и на Съвета)
6. *Околна среда — Атмосферно замърсяване — Директива 2001/81 — Национални тавани за емисии на някои атмосферни замърсители — Задължения на държавите членки в преходния период*
(член 288, параграф 3 ДФЕС; член 4 от Директива 2001/81 на Европейския парламент и на Съвета)
7. *Околна среда — Атмосферно замърсяване — Директива 2001/81 — Непосредствено действие в преходния период*
(членове 4 и 6 от Директива 2001/81 на Европейския парламент и на Съвета)

1. В рамките на производство по член 267 ДФЕС, основано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, само националният съд е компетентен да установи и извърши преценка на фактите по спора в главното производство, както и да тълкува и прилага националното право. По същия начин само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да понесе отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно, щом поставените въпроси се отнасят до тълкуването на правото на Съюза, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе.

(вж. точка 47)

2. Член 9, параграфи 1, 3 и 4 от Директива 96/61 за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, в първоначалната ѝ редакция, както и в кодифицираната ѝ версия с Директива 2008/1, следва да се тълкува в смисъл, че при издаване на екологично разрешително за изграждането и експлоатацията на промишлена инсталация държавите членки не са задължени сред условията за издаване на това разрешително да вземат предвид националните тавани за емисии на серен диоксид и азотни оксиди, определени с Директива 2001/81 относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители, като същевременно следва да спазват произтичащото от тази директива задължение да предприемат или да планират, в рамките на национални програми,

подходящи и последователни политики и мерки, годни в тяхната съвкупност да намалят емисиите, по-специално на посочените замърсители, до равнища, които най-късно в края на 2010 г. да не надвишават посочените в приложение I към посочената директива тавани за емисии.

(вж. точка 76; точка 1 от диспозитива)

3. През преходния период от 27 ноември 2002 г. до 31 декември 2010 г., предвиден в член 4 от Директива 2001/81 относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители, член 4, параграф 3 ДЕС и член 288, параграф 3 ДФЕС, както и Директива 2001/81 задължават държавите членки да се въздържат от приемане на разпоредби, които могат да застрашат сериозно постигането на предписания от тази директива резултат.

(вж. точки 78, 79 и 91; точка 2 от диспозитива)

4. През преходния период от 27 ноември 2002 г. до 31 декември 2010 г., предвиден в член 4 от Директива 2001/81 относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители, предприемането от държавите членки

на специфична мярка по отношение на един-единствен източник на серен диоксид и на азотни оксиди не изглежда да е в състояние само по себе си да застраши сериозно постигането на предписания от тази директива резултат. Задължение на националния съд е да провери дали е такъв случай с всяко едно от решенията за издаване на екологично разрешително за изграждането и експлоатацията на промишлена инсталация.

(вж. точки 80—83 и 91; точка 2 от диспозитива)

5. През преходния период от 27 ноември 2002 г. до 31 декември 2010 г., предвиден в член 4 от Директива 2001/81 относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители, член 288, параграф 3 ДФЕС и член 6, член 7, параграфи 1 и 2, както и член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/81 задължават държавите членки, от една страна, да изготвят програми за прогресивно намаляване на националните емисии на серен диоксид и на азотни оксиди, след което при необходимост да актуализират и преразгледат тези програми, които държавите членки са длъжни да предоставят на разположение на обществеността и на засегнатите организации по ясен, разбираем и леснодостъпен начин, а също и да ги докладват на Европейската комисия в предвидените срокове, а от друга страна, да изготвят и ежегодно да актуализират националните инвентаризации на посочените емисии, както и на националните предвиждания за емисии за 2010 г., които трябва ежегодно да докладват в предписаните срокове на

Европейската комисия и на Европейската агенция за околна среда.

(вж. точки 87 и 91; точка 2 от диспозитива)

6. През преходния период от 27 ноември 2002 г. до 31 декември 2010 г., предвиден в член 4 от Директива 2001/81 относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители, член 288, параграф 3 ДФЕС и самата Директива 2001/81 не задължават държавите членки нито да откажат, нито да ограничат издаването на екологично разрешително за изграждането и експлоатацията на промишлена инсталация, нито да предприемат специфични мерки за компенсация за всяко издадено разрешително от този вид, и то дори в случай че са надхвърлени или има опасност да бъдат надхвърлени националните тавани за емисии на серен диоксид и на азотни оксиди.

(вж. точки 90 и 91; точка 2 от диспозитива)

7. Разпоредбата на член 4 от Директива 2001/81 относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители не е безусловна и достатъчно точна, за да позволи на частноправни субекти да се позовават на нея пред националните юрисдикции преди 31 декември 2010 г.

Обратно, член 6 от Директива 2001/81 предоставя определени права на пряко засегнатите частноправни субекти, на които последните могат да се позовават пред националните юрисдикции, за да претендират, че в преходния период от 27 ноември 2002 г. до 31 декември 2010 г. държавите членки предприемат или планират, в рамките на национални програми, подходящи и последователни политики и мерки, годни в тяхната съвкупност да намалят емисиите на посочените замърсители, така че най-късно в края на 2010 г. да се

спазят предвидените в приложение I към посочената директива национални тавани за емисии, и предоставят изготвените за тази цел програми на разположение на обществеността и на засегнатите организации по ясен, разбираем и леснодостъпен начин.

(вж. точки 98—104; точка 3 от диспозитива)